

Pisanie po ścianie

Grażyna Krynicka

Grażyna Krynicka

Pisanie po ścianie

Wersja Demonstracyjna

Wydawnictwo Psychoskok
Konin 2021

Grażyna Krynicka
„Pisanie po ścianie”

Copyright © by **Grażyna Krynicka**, 2021

Copyright © by **Wydawnictwo Psychoskok Sp. z o.o.** 2021

Wszelkie prawa zastrzeżone.

**Żadna część niniejszej publikacji nie
może być reprodukowana, powielana i udostępniana
w jakiegokolwiek formie bez pisemnej zgody wydawcy.**

Redaktor prowadząca: **Wioletta Jankowiak**

Korekta: **Bogusław Jusiak**, „Dobry Duszek”

Projekt okładki: **Robert Rumak**

Ilustracje na okładce: © **zenobillis – stock.adobe.com**

Skład epub, mobi i pdf: **Kamil Skitek**

ISBN: 978-83-8119-687-1

Wydawnictwo Psychoskok Sp. z o.o.
ul. Spółdzielców 3, pok. 325, 62-510 Konin
tel. (63) 242 02 02, kom. 695-943-706

<http://www.psychoskok.pl/>

<http://wydawnictwo.psychoskok.pl/>

e-mail: wydawnictwo@psychoskok.pl

Spis treści

Kobieta i mężczyzna we wnętrzu.....	10
Dziś, a więc wszystko	12
Pamięć słonia	13
Kawa na mieście	15
Szczęśliwe kucharzenie	16
Życie, którego nie ma	17
Siódme niebo	19
Słodki koniec dnia	21
Ach ta miłość.....	22
Słodki zapach gorzkich pomarańczy	24
Moje czarne serce	25
Prawdziwa kobieta	27
Mała wielka radość	29
Wielkie nadzieje i stare przyzwyczajenia.....	30
Pamięć domu.....	32
Takie sobie, z życia wzięte	34
Szary kolor w moich dniach.....	35
Ta zwyczajna czułość	36
Podróż życia	37
Przeminęło z czasem	38
Przecież nie porzuca się brylantów.....	39
Straszne opowieści z naszych snów	40
Co jakiś czas... ..	42
Ten cudowny dotyk	43
Kobieta z przeszłości.....	44
Koncert na dwa serca.....	45
Zimowy weekend	46
Uważność	47
Stary Rok jak Mary Poppins.....	48
Muzyka słodka jak beza.....	49
Miły, samotny czas	50
Trzeba kochać	51

Słodka lekkość istnienia	52
Magiczne naleweczki	54
Dobroczynne pomyłki.....	55
Kiedy budzi się mój dzień.....	56
Figle naszego losu	57
Mój ulubiony złodziej czasu	59
Najlepszy prezent w życiu	61
Nasze życie jak okruch	62
No i pokochałam.....	64
Mężczyzna na zakręcie	65
Moje pożegnania	67
Nietrwała potęga teraźniejszości.....	69
On w moich snach	70
Życie ma zawsze ostatnie słowo	71
Moje małe co nieco o pisaniu	73
Kiedy księżyc wędrował po niebie	75
Pamięć, ta przeklęta kłamczucha.....	77
Porcelanowe rozważania nad filiżanką kawy	78
Gdy konieser jest nieco znudzony	80
Młode szczęście Nowego Roku	82
Wciąż nowy początek	83
Dzień cokolwiek nieprzytomny.....	84
Pastelowe życie.....	85
Czas milczenia	87
Dziwne stany posiadania	89
Słomiany zapal mego serca	90
Niedziela nasza codzienna.....	91
Te orzeźwiające ploteczki	93
Zanim posiwieją drzewa	95
„Słońce w duszy”	96
To, co lubię	98
Moje życzeniowe myślenie.....	99
Malowane tęsknotą	101

Letnia bajka	103
Moje holenderskie przywiązania	105
Przed sezonem	106
Bzowa babuleńka pachnie wciąż.....	108
Miejsca intymne	110
Druga strona lustra.....	112
Kołysanka na noc bezsenne	114
Monty Don, mój ulubiony	115
Piknik na plaży	118
Orfeusz w nas.....	120
Król Midas i współcześni malkontenci	121
Wszystkie atrakcje tego świata	122
Miłość, takie małe przyciąganie.....	124
Niedoskonałość, czyli normalność	126
Idée fixe – czuć się pięknie	128
Co robię, kiedy nic nie robię	130
Kobieta terytorialna	131
Jednak twierdza	133
Kobiety Sinobrodego.....	134
Dni jak rozpędzone konie	136
Taka historia.....	137
Pytania retoryczne	140
Stary Rok i nowe nadzieje	142
Apetyt na bycie	144
Rozważania przy lepieniu pierogów.....	146
Natura bez retuszu	148
Działania dodatkowe.....	150
Ludzie jak ptaki	152
Smutek jest całkiem za darmo	154
Czwarta rano	156
Jaś, Małgosia i tarapaty.....	157
Bo to kobieta jest urodą świata	159
Bo przestałam chcieć	162

Sztuka rozstania.....	164
Kołysanka do poduszki	167
Wino Czerwonego Kapturka	169
Jesienna dziewczyna.....	171
Felix culpa	173
Pomyślałam właśnie... ..	175
To, co lubimy, a nawet o tym nie wiemy	177
Pejzaż bukoliczny nocą	179
Oczy na niepogodę	180
Przekorna ja.....	182
Tamaryszek, czyli celebrowanie codzienności	183
Czas wrzosów	185
Śpiąca królewna, czyli zadanie dla prawdziwego królewicza.....	186
Czerwony Kapturek, czyli samcze preferencje	188
Obietnica poranka.....	190
Życie w zgodzie ze sobą.....	192
Kopciuszek, czyli tajemnica kobiety	194
Królewna Śnieżka dla dorosłych	196
Kariera w stylu Kota w butach.....	197
Koniec świata to miejsce przyjemne.....	199
Pamięć dobra, pamięć zła	201
O czym marzy dziewczyna, o czym marzy kobieta.....	203
Pływanie mnie uskrzydla.....	205
Dowody na istnienie Boga	207
Smakowite kąski istnienia.....	208
Zakochany wiatr.....	209
„Wieczna terażniejszość”	210
Calineczka nasza powszechna	212
Bajka o królowej, która chciała być najważniejsza...213	
Życie do poprawki.....	215
Słodki zapach lip.....	217

Bajka o królu, który stracił swoje imię	219
Gość zawsze mile widziany	221
Moje powitanie dnia.....	222
Zapach leśnych poziomek	224
Lenistwo w „Krainie Deszczowców”	226
„Kocham, więc mogę”	228
Konfitury z mojego pamiętania.....	229
Filozofia życia kota	230
Miłość jak posklejana filiżanka	231
Podróże, wyjazdy, weekendowe wypadu... ..	232
Muzyka minionych chwil	234
Peratallada, miasteczko ze snu	235
Słodycz własnego domu	236
Cudowna różnorodność natury	237
Dyskretny urok małych miasteczek	238
Zawsze początek.....	239
Promienista strona życia.....	240
Niuanse Arystotelesa	241
Świetliste akcenty Rembrandta	242
Mleczne poranki	244
Raptularz pielgrzyma.....	245
Tego się trzymajmy.....	246
Słowa zapalające.....	247
Królowa Nocy	248
Taka miła niedziela	249
Rozweselić i zniknąć	250
Kamienie, których nie mam	251
Bratki Leśmiana	252
Czas pomiędzy	253
Ogródek na życie	254
Intuicja i krzyż Adenauera.....	255
Dyplomacja w porze grypy.....	257
Wędrowki dusz.....	259

Biało-czarna miłość	260
Zaczytane popołudnie	261
Zajęcia domowe	263
Jedwabne życie współczesnej kobiety	264
Kobieta do zrozumienia.....	266
Moja pamięć ma kolor różowy	267
Reszta drugiego planu	268
Miłość jak grypa.....	269
Półowiczna singielka	270
Miejsca niezwykle	271
Uwolnić siebie	272
Kiedy jestem królową	273
Paradoksy historii.....	274
Kolorowy zawrót głowy	275
Zawsze ona.....	276
Dzień wielu kaw.....	277
Niebiański porządek	278
Bardzo sensne popołudnie	279
Czułość o poranku.....	280
Niekompatybilny ktoś	281
Poniedziałek brat niedzieli	282
Alicja w krainie miasta.....	283
Uśmiech Pana Boga	284
Muzyka jak wino... ..	285
Postanowienia noworoczne	285
Śnić	287
Widok z okna	288
Wieczorem... ..	289
Post pierwszy, czyli... dlaczego?	290

Kobieta i mężczyzna we wnętrzu

Uśmiecham się do myśli, że na ogół wiążemy się na lata, pełni dobrych chęci i szczerych zamiarów. Potem... cóż, bywa różnie. Niektórym się udaje, innym mniej, a jeszcze innym wcale. Ale uśmiecham się do tego początku, bo on przecież tak dobrze wróży. Jednak, niestety, jakże często nawet najlepsze pragnienia i starania nie wystarczą. I nie ma w tym niczyjej winy. Może to najzwyczajniejsze zmęczenie materiału, może trudy codziennego bytowania, może niespodzianki losu, ale co by nie było, to przecież wszyscy wiemy – być razem długo, długośnie to prawdziwe wyzwanie. Nie każdy może mu sprostać. Nie każdy też chce. Cóż, samo życie.

Ale jak się już pokona to, co błahe, i to, co trudne, gdy lat wspólnych wciąż więcej i więcej, a uczucia cokolwiek ostygły – i te dobre, i te niekoniecznie – a nadal z różnościami drugiej połowy nie bardzo możemy się pogodzić, bo złości to i owo, i wiemy już, że nic w tej mierze zmienić nie zdołamy, co nam pozostaje? Co uczynić, aby życie się dało w miarę przyjaźnie, odrobinę bardziej sympatycznie, a może nawet całkiem przyjemnie?

Jest na to sposób, tyle że to sposób pod warunkiem. Ten warunek to obustronna umiejętność żartowania, poczucie

humoru, które nie każdy jednak posiada. Ale jeśli je ma, jest to bezcenne w niemal każdej życiowej sprawie.

Tak, dystans do siebie, do świata i wszelkich niedogodności życia, śmiech nawet z tego, co nieuchronne, właśnie to czyni nasze bytowanie specyficznym uroklivym. Ta prawdziwa gra, pełne życzliwej finezji wyczulenie na niedoskonałości, kruchość czasu i wszelkie potknięcia.

Żart z tego, co przecież za moment i tak minie.

Dziś, a więc wszystko

Jest siła w najzwyczajniejszej codzienności. Jest w niej moc, którą tak często gubimy. Żyjemy wszak nie tylko tu i teraz, ale także w czasie, w którym jest i wczoraj, i jutro. Tylko że dziś, jedynie dziś, mamy naprawdę. Zresztą tylko chwilę. Może kilkanaście godzin?

Zanim więc nasze „dziś” przejdzie do wspomnień, zachwyćmy się nim, użyjmy go, zobaczmy jego ogromne możliwości. Bo przecież właśnie wtedy możemy wszystko. No, prawie, ale tylko wtedy. Jutro już będzie za późno. Jednak dziś jeszcze możemy powiedzieć coś miłego bliźniemu, zrobić coś dobrego, przeżyć coś wyjątkowego, wybaczyć, zobaczyć, zdobyć, pokochać.

Uff, dużo tego. Dużo jak na jedno dziś. Ale i tak, jakże często, nasze dni toczą się ustaloną, rutynową koleiną, w której nie ma czasu na nic innego. A dziś to przecież za chwilę wczoraj.

Zabiegani, zanurzeni w obowiązkach nie dostrzegamy mocy naszego dnia, a on, jak poranna mgła, nagle rozplywa się i już jest wspomnieniem.

Ulotny czas teraźniejszy, nasze prawdziwe posiadanie.

Pamięć słonia

Wielokrotnie słyszałam o świetnej pamięci słoni. To doprawdy imponujące, że owo zwierzę ma taką umiejętność. Oczywiście także zachwycam się tym fenomenem, ale nie rozumiem, dlaczego tak mało się mówi o tym, jak dobrze pamięta żona. A przecież każda żona dysponuje pamięcią doskonałą. Tyle tylko, że dotyczy ona jedynie męża i jego niekoniecznie chlubnych występków.

Nic nigdy nie będzie zapomniane. Więcej, nawet jak zostanie upchane w zakamarkach pamięci, to i tak wypłynie przy najmniej stosownej okazji.

Właściwie taki mąż, który nabroił, a więc każdy, ma już na zawsze przechlapane. Żona, nawet jak wybaczy, to nigdy nie zapomni. Dlatego też, według moich obserwacji, niektórzy sprytni panowie co jakiś czas zmieniają żony. Myślę, że dla starej żony to też korzyść. Nie musi już zawracać sobie głowy wszystkimi przewinieniami męża i od razu młodnieje. Nie jest to więc wcale głupie, choć niewątpliwie wymaga nieco zachodu.

Co jednak, gdy trafi się mąż, który jest bardziej leniwy i zwyczajnie nie chce mu się odmiany? Cóż, wtedy albo bierzemy sprawy w swoje ręce, albo...

No właśnie, przydałoby się zresetować swój mózg. Doskonała pamięć to wcale nie jest taka supersprawa.

Czego potrzebuję o poranku?

Mój poranek zawsze jest nieco strategiczny. Budzę się mniej lub bardziej o czasie, w stanie także różnym, po niejednokrotnie zaskakujących przejściach nocy. Trzeba orzeźwić się pod prysznicem, ale także kawą. Najpierw zapach, który jest jak promień słońca i zawsze poprawia mi nastrój. Zatem ta kawa jest dlatego taka ważna.

A dziś awaria. Spaliłam swoją kawiarkę. W sobotę, w dzień tak wielu potencjalnych możliwości. Jak zaplanować czas, jak chcieć, gdy jeszcze nieco się śpi?

Owszem, jest problem. Ale czasy już inne. Wychodzę z domu, jeszcze zaspana, i czy pójdę w prawo, czy w lewo, zawsze znajdę jakąś miłą knajpkę, gdzie nie tylko wypiję kawę, ale także zjem śniadanie.

I tego właśnie chcę o poranku. Dobrego początku.

Kawa na mieście

Włóczykij ze mnie. Lubię pobuszować po ulicach, skwerach, przemieszczać się autobusami, tramwajem, powygłądać przez okno, poprzyglądać się ludziom. Ich kolorom, twarzom, sylwetkom. Można powymyślać ich losy, zupełnie nieprawdziwe. Można nasycić się miastem, jego muzyką, rytmem i pośpiechem. Wciąż jeszcze są te cudowne barwy jesieni, a także wiatr tańczący. Najlepiej w topolowych liściach, bo są najbardziej muzykalne.

A gdy już nogi uchodzę, oczy nacieszę i nakarmię wyobraźnię, przysiadam gdzieś i zamawiam małą kawę z odrobiną mleka.

Odpoczywam.

Ale gdzieś w tyle głowy rodzi się historia, którą zaniosę do domu. Powierzę Małemu. To mój laptop. Mały, w odróżnieniu od Dużego. Także laptopa. Wygodny, cierpliwy i czytający tylko moje linie papilarne. Otrzymany w prezencie z dobrym słowem.

Myślę, że lubi opowieści włóczykija.

Szczęśliwe kucharzenie

Znam kobiety, które robią obiad maksymalnie w pół godziny, bo szkoda im czasu na tak mało ciekawe zajęcie. Dlatego pichcą szybko, aby uciec do czytania, bywania, porywających rozmów albo interesujących spotkań.

Znam też takie, które gotują z niechęcią, bo przecież jeść się musi. Jedzą pośpiesznie, bez zamyślenia, często w samotności i stale to samo.

Jednak są i takie, które uśmiechają się na myśl o pichceniu, cieszy je widok bazarowych bogactw, a ich stół często gości najróżniejszych głodomorów.

Te są naprawdę szczęśliwe. Budzą się z myślą o tym, co by tu smacznego przyrządzić, jakie smaczki wycudować. Potrafią zjechać kawałek miasta, aby zdobyć kulinarne to lub owo.

Taka była moja Matka. Uwielbiała gotować i kochała karmić.

A ja, choć daleko mi do niej, coraz częściej łapię się na tym, jak bardzo mnie relaksuje kucharzenie. To naprawdę uszczęśliwiające zajęcie. Te zapachy, kolory, te smaki.

Żyć i wcinać.

Życie, którego nie ma

Ryczał jak bóbr, skulony w kłębek, przytulony do jacuzzi. Właśnie miałam go minąć, ale gdy spojrzałam i zobaczyłam niemłodego już faceta, nieco mnie замуrowało, bo płakał jak dziecko.

Podeszłam więc i zapytałam, czy można mu pomóc.

I wtedy wykrzyczał, że nienawidzi swojego życia i nie chce tam wracać.

„Tam” pewnie oznaczało do domu. Ale nie wiem.

Odruchowo powiedziałam, że nie musi, że na świecie jest mnóstwo miejsc do życia. Wtedy spojrzał na mnie już całkiem przytomnie. Przestał płakać i zdawało mi się, że potrzebował właśnie tych słów.

Ruszyłam dalej, w końcu przyszłam popływać.

Pływałam i wciąż myślałam o nim. Trwało to dłuższą chwilę, gdy raptem zobaczyłam go koło siebie. Powiedział: „Dziękuję, dziękuję bardzo”, a chwilę potem wyszedł z basenu.

Wróciłam do domu i myślałam, jak to jest żyć życiem, którego nie ma. Które nie jest nasze w tym sensie, że nie ma w nim tego, co dla nas najważniejsze, nie ma w nim też spełnienia.

Bo być nie może.

Nie wiem, czy to znienawidzona praca, czy zła kobieta, a mo że to, że zawsze chciał czegoś diametralnie innego, nie wiem, naprawdę nie wiem, co tego człowieka doprowadziło do głośnego płaczu, w publicznym w końcu miejscu.

I przyszło mi do głowy, że warto, a może nawet trzeba porzucić to, co uwiera, i zmienić swoje życie, na jakimkolwiek by ono nie było kilometrów przed metą.

Siódme niebo

Powrót do własnego mieszkania po ponad trzymiesięcznej nieobecności jest zawsze nieco traumatyczny. Owszem, kwiaty, dzięki sąsiedzkiej ręce, mają się dobrze, ale reszta? Przykryte siwą mgiełką kurzu meble, książki i bibeloty wyglądają przygnębiająco. Złoty Łomonosow wyraźnie stracił na urodzie i trochę straszy, stojąc na kawowym stoliku. Wszystko jednak takie znajome, moje, własne, ulubione.

Zatem sprzątam. Ścierki do podłogi, ścierki do książek, a także oczywiście odkurzacz, wszystko idzie w ruch, nieco zaskoczone, że już po urlopie. Szaleję z tymi porządkami, a w przerwie na herbatę myślę, jaki to cudowny stan – początek.

Początek zamieszkania na przykład. Pusto wszędzie, miejsca aż nadto i można się bawić urządzeniem. Jakież to przyjemne. Owszem, wymaga nieco zachodu, ale jak miło być kreatorem własnej przestrzeni. Można bawić się kolorami, wykazać fantazją przy aranżacji, nawet dzikie pomysły bywają czasem praktyczne.

Kiedy już się urządzimy, po chwilach rozkoszowania się świeżo uwitym gniazdkiem, nadchodzi czas cokolwiek nudnej stabilizacji. Wtedy dobrze jest wyjechać. Wyjechać i naturalnie wrócić. Znowu smakuje kokoszenie się

w starych kątach i chce się pomieszkać. Poczytać to, co nowe, i to, co ulubione, podziergać na szydełku lub drutach. Podumać nad tym i owym.

Stara lampa znów się nie gniewa, że była opuszczona, kominkowy zegar ponownie bije, a czajnik z gwizdkiem zachęca do herbaty. Czuje się, że żadna to atrakcja – poznawanie świata. Teraz siódme niebo jest tutaj.

Słodki koniec dnia

Przypowieść o synu marnotrawnym jest historią, w której pojawia się dziwne poczucie sprawiedliwości. Bo jakże to, ten syn, który wszystko zmarnował, ten, który złamał zasady, który porzucił dom i rodzinę, on właśnie, gdy wraca upokorzony porażką, pełen poczucia winy, zostaje przywitany jak król – ucztą godną najdoskonalszych.

A starszy brat? No właśnie. Czuje swoją krzywdę i nie rozumie tego, co się dzieje.

Zatem taka jest ojcowska sprawiedliwość? Nie karze, ale nagradza? A tak, a tak.

Bo życie to nie jest siedzenie przy piecu, pod kloszem, ale wędrowanie drogą nieznaną, jednak własną, próbowanie tego, co niekoniecznie pewne, szukanie swego miejsca w oceanie świata.

I taką właśnie odwagę i wolę ma młodszy brat. Idzie tam, gdzie nikt nie był, nie waha się ryzykować, poszukiwać i tracić. Dlatego jego koniec dnia jest słodki. Żył, aby wziąć swoją nagrodę.

Ach ta miłość

Jest taki czas, gdy pragniemy miłości, jeszcze nie wiedząc, że jest ona nie tylko miodem dla serca, ale jakże często dziegciem dla duszy. Pragniemy tego odurzenia jak kania dżdżu, dopóki się nie sparzemy. Potem niektórzy stają się ostrożni i bliskości unikają jak zarazy, a inni próbują kolejny i kolejny raz.

Lecz nawet gdy uda się za pierwszym razem i wszystko układa się dobrze, miłość potrafi się zepsuć jak zamknięte w skrzyni jabłko. Sama z siebie niekoniecznie, raczej, niestety, naszym staraniem. Wtedy chciałoby się pakować walizki i wiać, powtarzając, że miłość nie jest obowiązkiem, że nie musimy, gdy już nie chcemy. I na pewno jest to prawda.

Tylko jak przetrwać bez niej, jak istnieć dzień po dniu w lodowatym chłódzie niechętnego serca? Jak?

I raptem okazuje się, że nawet miłość może być obowiązkiem. Bo tylko ona potrafi złagodzić ten nasz ludzki byt, nadać barwę dniom i sens trudom.

Wiem, że w czasach kultu życia dla przyjemności niełatwo w to uwierzyć, ale tak jest naprawdę. Miłość to obowiązek, któremu warto sprostać.

Tak sobie myślę, gdy niejednokrotnie patrzę na wieloletnie pary, kłusujące się jak pieski, i na te, które łączy

serdeczność i ciepło. Wiem, że wszystkie mają za sobą Mount Everestów wzlotów i upadków, ale przecież w ostatecznym rozrachunku liczy się fakt, że wciąż są razem.

Tylko że tak ważne jest jak.

Czyż nie?

Słodki zapach gorzkich pomarańczy

Czasami słowo pada jak kamień i rani nas boleśnie, ale też bywa, że jest kroplą wody daną spragnionej ziemi. Może zapalić w nas ogień, wyznaczyć drogę, wzbudzić nadzieję.

Słowa są jak nasiona, o czym mówi biblijna przypowieść o siewcy. Mogą wzrastać i mogą umierać. Budują światy i ludzkie relacje. Słowa to często mosty pomiędzy nami. Ale potrafią też mamić, kusić ułudą, bajerować, opowiadać cudenka. Dużo mogą.

Lubię słowa, to moje poletko. Opowiadają historie, mówią o tym, co prawdziwe, ale też świetnie sobie radzą z nieprawdą.

Mnie opowiedziały o świecie, który chciałabym poznać. Zapaliłam się do tej myśli i tych planów. Usłyszałam o zniewalającym zapachu pomarańczy kwitnących wiosną w Sewilli. Tych gorzkich, z których robi się dżemy. Chciałabym je zobaczyć i doświadczyć słodczy ich woni.

I tak oto czyjeś słowa wykreowały moje pragnienie.

Moje czarne serce

Długo nie wiedziałam, że mam dwa serca. Jedno jest złote. Zawsze na miejscu, czuję je stale. Bije dla wszystkich moich ukochanych.

Ale czarne serce jest mądrzejsze, ostrożne, nieufne, bacznie się przygląda. Jest czujne i potrafi mnie chronić. Sama nie wiem, czy nie jest ważniejsze. Dotąd mieszkało w ukryciu i nie potrafiło się przebić. Wcale nie chciałam go słuchać.

Nastał jednak taki dzień, w którym moje czarne serce powiedziało mi, co myśli. Zdziwiłam się, było bowiem bardzo rygorystyczne. Wahałam się, ale pozostało nieugięte. I uległam.

Zaraz potem poczułam ulgę. Wielką, niesamowitą, zaskakującą.

I raptem wszystko się poukładało. Na wzburzonym jeziorze mojego życia zapanował spokój. Nie mogłam się mu nadziwić.

Odtąd najpierw słucham swojego czarnego serca. Bo właśnie ono chce dla mnie najlepiej. A to złote myśli tylko o innych.

Jak to jest z tym pisanem?

Czasami doświadczam dziwnego uczucia pełni. Wszystko jest poukładane i pełne spokoju. Czuję urodę świata, ale też

zachwycającą dziwność istnienia, bowiem to, co wydaje nam się całkiem zwyczajne, wcale zwyczajne nie jest. Jesteśmy, i to jest niezwykle, choć rzadko tak o tym myślimy.

Trwa czas, który chciałoby się zatrzymać, jak kiedyś Goethe powiedzieć: „Chwilo, trwaj...”. To wtedy najlepiej mi się pisze. Jestem gdzieś poza zawirowaniami zwykłego życia i dalekiego świata. Przebywam w kokonie komfortu, w którym wymyślam nowe rzeczy. Lubię wówczas popijać herbatę albo kawę z niewielką nutką gorzkości i mleka. W chwilach przerwy patrzę na kwiaty i podziwiam spokój zwykłych rzeczy w moim otoczeniu. Zawsze wtedy zastanawia mnie ich trwanie, nawet na przekór niespodziankom życia. Myślę, marząc, że może i mnie ono dotyczy. Trwanie na przekór wszystkiemu. I wiem, że tak jest. Wciąż jeszcze. Zatem piszę.

Prawdziwa kobieta

Dość długo uważałam, że prawdziwa kobieta musi być trochę wyemancypowana, ale jednocześnie na tyle powabna, żeby ta jej niezależność nie raziła. Jej życie osobiste wydawało mi się drugorzędne. Najważniejsze było, aby rządziła w nim samodzielnie.

Dziś wiem, jak bardzo się myliłam. Wiem, bo wreszcie spotkałam prawdziwą kobietę. W żadnym razie nie jest to feministka ani niezależna singielka, nie jest nią też zapracowana matka ani też kobieta sukcesu zawodowego.

Ze zdziwieniem stwierdzam, że prawdziwą kobietą najłatwiej być na emeryturze. Wtedy, gdy nie trzeba już biegać do pracy ani denerwować się rodzicielstwem, bo dzieci są dorosłe i mają swoje życie.

I, co najważniejsze, prawdziwa kobieta nie może być sama. Musi towarzyszyć jej mężczyzna. Opiekuńczy, ciepły. Wrażliwy na jej urodę, nawet jak nieco już zbladła, powabną bieliznę i radosne sukienki. Taki, który otuli ją kocem, przyniesie kwiaty i nie będzie marudził przy obiedzie. A jeżeli już, to tylko czasami. I naprawdę tacy bywają.

Prawdziwa kobieta może wreszcie zająć się smakowaniem życia. Ma swoje pasje i nic nie traktuje już w kategorii obowiązku. To sprawia, że jej twarz, nawet ze zmarszczkami, łagodnieje.

Nie jeździ sama na wycieczki, bo lubi, jak on nosi jej walizki, nie spotyka się zbyt często z przyjaciółkami, bo za dużo narzekają. Woli swój czas dzielić z tym, który te jej uroki widzi i ceni. Kobiecość bowiem potrzebuje męskiego zwierciadła.

Koniec Wersji Demonstracyjnej

Dziękujemy za skorzystanie z oferty naszego wydawnictwa i życzymy miło spędzonych chwil przy kolejnych naszych publikacjach.

Wydawnictwo Psychoskok

